

॥ अहम् ॥

तपोमृतिपूज्याचार्यदेव श्रीविजयकपूरस्वरिभ्यो नमः
श्रीरुद्रपत्नीयगच्छीयाचार्य श्रीवर्धमानसूरिविरचितः
॥ श्रीस्वप्नपदीपः (स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारः) ॥

॥ अथ दैवतस्वप्नविचाररूपः प्रथम उद्योतः ॥

परात्मानं नमस्कृत्य परमात्मावबोधजम् ।
पूर्वशास्त्रानुरोधेन किञ्चित्स्वप्नफलं ब्रुवे ॥१॥
स्वप्नश्चतुर्विधः प्रोक्तो दैवः स्वानुभवप्रजः ।
धातुप्रकोपजश्चैव चिन्तोद्भूतश्चतुर्थकः ॥२॥
द्वावाद्यौ सफलावन्यौ निष्कलौ द्वौ दिवानिशम् ।
आद्यः सदा द्वितीयस्तु निशि सौख्यस्थितस्य च ॥३॥
देवयक्षादयो विप्रा गावो राजा च लिङ्गिनः ।
पितरो देवमृतिश्च वाक्चेष्टैर्षां च दैवतम् ॥४॥
सुखस्थस्य महास्वप्नः पूर्वकर्मानुसारतः ।
यो भाविष्यचकः स्वप्नः स ज्ञेयः स्वानुभावजः ॥५॥
वातपित्तमलश्लेष्म — मूत्रमालिन्यरोगजः ।
दुःशय्यादिभवः स्वप्नः स ज्ञेयो दोषजोऽफलः ॥६॥

२

चिन्तावियोगदुश्चेष्टा—दिनकृत्यस्मृतिभ्रमात् ।
 कोऽपि यो जायते स्वप्नो बंध्याश्चिन्तोद्भवः स तु ॥७॥
 एकद्वित्रिचतुर्याम—प्रान्तस्वप्नफलं क्रमात् ।
 वर्षाष्टवेदैकैःमासै—स्तद्दिने वा दिनत्रये ॥८॥
 दैवतस्त्रिविधः स्वप्नो दर्शनालापचेष्टितैः ।
 क्रमेण त्रितयं वक्ष्ये फलं तन्मि समासतः ॥९॥
 अर्हद्बुद्धमहादेव—विरश्चिगरुडध्वजाः ।
 अम्बिकायक्षगन्धर्व—क्षेत्रपालादयः सुराः ॥१०॥
 शास्त्रोक्तविधिना वर्ण—कलशायुधवाहनाः ।
 सौम्याः सुखानि यच्छन्ति स्वप्ने दृष्टा न संशयः ॥११॥
 फलशाखाभृतो वंश—वृद्धिं दीर्घां महोन्नतिम् ।
 चारुवस्त्रं राजमान्यं लक्ष्मीपतिं सभूषणाः ॥१२॥
 पुष्पादिवृष्टिं कुर्वाणा महोत्सवकराः परम् ।
 ध्यानस्तिमितनेत्रास्तु महाज्ञानप्रकाशकाः ॥१३॥
 एते विकटरूपाश्च दुःखशोकप्रदा नृणाम् ।
 ह्रस्वा मानविधाताय दीना दैन्यप्रदायकाः ॥१४॥
 रुदन्तो बहुशोकाय नग्ना दारिद्र्यहेतवे ।
 पलायमाना भाषन्ते परचक्रोद्भवं भयम् ॥१५॥
 युद्धाय स्युः कम्पमानाः कृशा दुर्भिक्षकारिणः ॥
 रोगं मलिनमूर्धानो दारिद्र्यं भूषणोज्झिताः ॥१६॥

गायन्तश्च हसन्तश्च नृत्यन्तो मृत्युदायकाः ।
 हस्ताद्वस्तं पृष्ठहस्तं यच्छन्तो भयभञ्जनाः ॥१७॥
 स्नानान्ते पतनपरा दोषमुच्छिष्टतां भयम् ।
 कथयन्ति महापापं स्वादन्तो खाद्यमुत्तमाः ॥१८॥
 जय जीव तथा नन्दं सुखं तिष्ठ स्थिरीभव ।
 इत्यादि वचनं तेषां सर्ववाञ्छितदायकम् ॥१९॥
 पत गच्छ त्रियस्वेति वचनं दुःखदं पुनः ।
 शुभा शुभङ्करी चेष्टा दुश्चेष्टां न शोभना ॥२०॥
 तेषां च प्रतिमाः स्वर्ण—रूप्यरत्नविनिमिताः ।
 धातुश्वेताश्ममय्यश्च स्वप्ने दृष्टाः सुखावहाः ॥२१॥
 अस्थिकाष्ठदण्डान्त—लोहलेप्यक्षताश्च ताः ।
 भग्ना व्यङ्गा दुःखकरा ग्रन्थिमत्यो न शोभनाः ॥२२॥
 स्वेदनिर्लोठरुदन—रक्तोद्गारस्मितान्विताः ।
 गीतनृत्यकम्पयुक्ता मृत्युपददुःखदायकाः ॥२३॥
 दुःस्थानकस्थिताः पूजां काङ्क्षन्ति प्रतिमा ध्रुवम् ।
 अपूजा भ्रष्टगेहाश्च तद्भ्रंशं कथयन्ति ताः ॥२४॥
 पितरो मृततुल्याश्च प्रहृष्टाः श्वेतवाससः ।
 सभूषणाः शुभाचाराः स्वप्ने कुशलकारिणः ॥२५॥
 स्युः श्राद्धकाङ्क्षिणः क्षामा नग्ना वसनकाङ्क्षिणः ।
 श्मशानवनमध्यस्था याचन्ते स्थानमात्मनः ॥२६॥

रुदन्तश्च वियोगाय वलेशाय मलिनाम्बरः ।
 गायन्तश्च हसन्तश्च कथयन्ति महोत्सवम् ॥२७॥
 पुत्रप्रदाः फलकराः शुभदाश्च पयःकराः ।
 स्वप्ने यद्यत्प्रयच्छन्ति तत्तद्भावं विनिदिशेत् ॥२८॥
 कथयन्ति च यद्वाक्यं पितरस्तप्त चान्यथा ।
 तृष्णातुरजलाकाङ्क्षा मुक्तकेशाः क्षयङ्कराः ॥२९॥
 मुण्डिता दीक्षितार्चैव कथयन्ति कुलक्षयम् ।
 लिङ्गिनः स्वस्ववेषाढ्या निष्पापाः शान्तमूर्तयः ॥३०॥
 शुभचेष्टाः शुभाकाराः शुभं यच्छन्ति देहिनाम् ।
 मुनयो गीतमाद्या ये ते दृष्टाः सत्फलप्रदाः ॥३१॥
 पुनः पुनः स्वप्नदृष्टाः स्वस्वदेवप्रसाददाः ।
 क्रूरास्तद्देवक्रोपाय क्षामा दारिद्र्यसूचकाः ॥३२॥
 अन्यान्यवेषाः प्रभ्रष्टा गीतनृत्यस्मितान्विताः ।
 दुर्भाषणाश्च दुःशीला न शुभाः कापि लिङ्गिनः ॥३३॥
 द्विजास्तु लिङ्गिणो ज्ञेयाः सुभाषा वेषशालिनः ।
 मुण्डितत्वं जटालत्वं त्वशुभं च विशेषतः ॥३४॥
 गावः क्षीरं स्रवन्त्यस्तु सवत्साश्चातिशोभनाः ।
 आरोग्यं कुलवृद्धिं च भूमिलाभं वदन्त्यमूः ॥३५॥
 दीनाः कृशा भग्नशृङ्गा रुदन्तः कुलनाशदाः ।
 कौसुम्भवेषा मरणं कथयन्ति गवां गणाः ॥३६॥

५

भिक्षार्थिनः पुण्यलाभं पूर्णपात्रा महाश्रियम् ।
 आशीर्मुखा वंशवृद्धिं कथयन्त्येव लिङ्गिनः ॥३७॥
 मृता धृतव्रणाश्छिन्नाः पलायनपरायणाः ।
 ध्रुवं दिशन्ति वै गावो देशक्षयकुलक्षयौ ॥३८॥
 नृपः सिंहासनासीन—श्छत्रवस्त्रोपशोभितः ।
 सभूषणो हयारूढो रथेभनरवाहनः ॥३९॥
 सुवाक् शस्त्रकारश्चैव स्वप्ने दृष्टो महार्थदः ।
 पूर्वोक्ताद्विपरीतस्तु दुःखशोकप्रदो नृणाम् ॥४०॥
 दण्डभृन्मरणं दत्ते दारिद्र्यं पादचारगः ।
 नृपः यस्य समासेन स्थापनं कुरुते मुदा ॥४१॥
 स्वप्ने तस्य त्रिनिर्देश्यं राज्यं वा स्वर्गमेव च ।
 देवाः प्रव्रजिता विप्रा गावः पितर एव वा ॥४२॥
 नृपाः स्वप्ने वदन्त्यत्र यत्तत्सत्यं न संशयः ।
 मलमूत्रवातपित्त—श्लेष्मरोगप्रकोपतः ॥४३॥
 एतेषां दर्शनं भाषा निष्फलाश्चिन्तनादपि ।
 इत्येतद्देवतं स्वप्नं द्विजलिङ्ग्यादिभेदतः ॥४४॥

इति रुद्रपल्लीयगच्छे श्रीवर्धमानसूरिकृते स्वप्नप्रदीपे-
 स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारे देवतस्वप्न-
 विचाररूपः प्रथम उद्योतः ॥१॥

६

॥ अथ द्वासप्ततिमहास्वप्नविचारो द्वितीयोद्योतः ॥

धातुप्रकोपजः स्वप्न—श्चिन्तास्वप्नश्च निष्फलः ।

व्याख्यानमेतयोर्लोकैः निष्फलत्वाच्च कथ्यते ॥१॥

आत्मावबोधजः स्वप्नः क्रमाद्व्याक्रियतेऽधुना ।

स्वदेहपरदेहादि—चेष्टाभिः सोऽप्यनेकधा ॥२॥

द्वासप्ततिमहास्वप्ना व्यतिरिक्ताश्च देहतः ।

तेषां त्रिंशच्छुभफलाः शेषा दुष्टफलाः पुनः ॥३॥

अहंन् बुद्धो हरिः शम्भु—ब्रह्मा गुह्यविनायकौ ।

लक्ष्मीगौरी नृपो हस्ती गौर्धृषः शशिभास्करो ॥४॥

विमानगेहज्वलनाः स्रगम्बुधिसरोवराः ।

सिंहरत्नोद्यगिरयो ध्वजः पूर्णघटस्तथा ॥५॥

पुरीषमांसमत्स्याश्च कल्पद्रुसफलद्रुमाः ।

इति त्रिंशच्छुभाः स्वप्ना दृष्टाः सत्फलदायकाः ॥६॥

सर्वे दृष्टा राज्यकरा ऊना भूरिधनप्रदाः ।

एकं द्वयं त्रयं चापि दृष्टवंशानुसारतः ॥७॥

राजमान्यधनप्राप्ति—विद्यालाभकरं परम् ।

एषाञ्चैव करारोहो धनपुत्रादिलाभदः ॥८॥

एषामारोहणं चैव स्वस्वराज्यपदप्रदम् ।

एषां स्वदेहे विघ्ननं राज्यभोगप्रदायकम् ॥९॥

एषां देहे प्रवेशस्तु शोकदुःखादिकारकः ।
 स्त्रीणां गर्भसमावेश एतेष्वन्यतमस्य च ॥१०॥
 प्रवेशो जठरे तस्याः पुत्रस्य पदमुत्तमम् ।
 चतुर्दशानामेतेभ्यः स्वप्ने मुखप्रवेशतः ॥११॥
 स्त्रीणामर्हच्चक्रिणोश्च जन्मसारस्य सूचकम् ।
 सप्तानां वासुदेवस्य चतुर्णां सात्त्विकस्य च ॥१२॥
 द्वयोर्महानरेन्द्रस्यै--कस्य स्यान्मण्डलेशितुः ।
 नृणां राज्यप्रदा ज्ञेया अल्पाल्पधनदायकाः ॥१३॥
 एते त्रिंशन्महास्वप्ना व्यतिरिक्ताश्च देहतः ।
 शुभाः शुभफलाः श्रेष्ठाः प्राणिनां हर्षदायकाः ॥१४॥
 द्विचत्वारिंशदधुना दुःस्वप्ना देहवर्जिताः ।
 महापापा महाघोरा दुःखदा शोकदा नृणाम् ॥१५॥
 गन्धर्वा राक्षसा भूताः पिशाचाश्चापि वृकसाः ।
 महिषा हि सुवङ्गाश्च कण्टकद्रुनदीगणः ॥१६॥
 खर्जश्मशानदासेराः खरमार्जारकुन्कुराः ।
 दारिद्र्यकूपसङ्गीत--नीचब्राह्मणभूतयः ॥१७॥
 अस्थिच्छदितमःकुस्त्री--चर्मरक्ताश्मवामनाः ।
 कलहो विकृता दृष्टिः शोषश्चापि महश्मसाम् ॥१८॥
 भूकम्पग्रहरागौ च निर्घातो भङ्ग एव च ।
 पृथिवीमज्जनं चैव ताराणां पतनं तथा ॥१९॥

८

चंद्रसूर्यादिविस्फोटो महावायुर्महातपः ।
 दुर्वाक्यानि द्विचत्वारिं—शब्दं स्वप्नाः प्रकीर्तिताः ॥२०॥
 दर्शनं स्पर्शनं चैषां प्रवेशारोहसङ्गमाः ।
 आगमः भ्रवणं चैव स्वदेहे विशनं तथा ॥२१॥
 देशे ग्रामे स्थितिश्चैषां महाकष्टप्रदायिनी ।
 महारोगमहादुःख—महापापकरा अमी ॥२२॥
 स्त्रीणां वैधव्यजनका नृपाणां राज्यभङ्गदाः ।
 देशस्य नाशकर्तारो मुनेर्धर्मक्षयङ्कराः ॥२३॥
 अन्येषां पतनायैव देहाद्रवंशात्पदादपि ।
 मृत्यवे क्वापि जायन्ते प्रध्वंसाय निरन्तरम् । २४॥
 इति द्वासप्ततिस्वप्ना निजदेहाद्बहिर्गताः ।
 व्याख्यातं फलमेतेषां पूर्वशास्त्रानुसारतः ॥२५॥
 नरा विहङ्गास्तिव्यचो वस्तून्यन्यानि यानि च ।
 स्वप्ने शुभानि भद्राय विपरीतानि चान्यथा ॥२६॥

इति रुद्रपल्लीयमञ्छे श्रीवर्धमानसूरिकृते स्वप्नप्रदीपे
 स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारे द्वासप्ततिमहास्वप्न-
 विचारो द्वितीयोद्योतः समाप्तः ॥ २ ॥

५

९

॥ अथ शुभस्वप्नविचारस्तृतीयोद्योतः ॥

ये स्वदेहवह्निर्भूता—स्तेऽत्र स्वप्ना निदर्शिताः ।
 स्वदेहपरदेहाभ्यां दृश्यन्ते सङ्गताः परे ॥ १ ॥
 पूर्वं शुभाः प्रदर्श्यन्ते—ऽप्यशुभास्तदनन्तरम् ।
 स्वप्नानन्तरकर्तव्यं वक्ष्यामश्च ततः परम् ॥ २ ॥
 गजारोहे प्रभुत्वं स्या—द्वर्मो गोवृषरोहणे ।
 गवां रोहे महीप्राप्तिः शैलारोहे महोन्नतिः ॥ ३ ॥
 कुलवृद्धिर्द्रुमारोहे प्रासादारोहणे धनम् ।
 प्रभुत्वं तुरगारोहे श्वेतं श्रेष्ठं परे परम् ॥ ४ ॥
 हंसारोहे महाकीर्तिः सिंहारोहे महाबलम् ।
 धनं स्यात्पुरुषारोहे बेडारोहेऽप्यरोगताम् ॥ ५ ॥
 मन्त्रित्वं वाहनारोहे पद्मारोहे श्रियां ततिः ।
 पाल्यारोहे स्वामिसेवा महिलारोहणे शुभम् ॥ ६ ॥
 स्वस्य स्वस्यैव हि फलं परस्य परदर्शने ।
 द्रव्यलामे परं द्रव्यं फललामे सुतोद्गमः ॥ ७ ॥
 तुरङ्गलामे स्वामित्वं गजलामे च राज्यता ।
 श्रीलामे च महालक्ष्मी—गोलाभे भूमिभर्तृता ॥ ८ ॥
 प्रतापो वह्निलामे तु दीपलामे चिदात्मता ।
 धर्मः स्याद् वृषलामे तु पक्षिलामे सुभोगता ॥ ९ ॥

१०

द्रविणं मांसलामे तु प्रमोदो मद्यलाभतः ।
 घृतमीनादिलामे तु भवेद् गृहपहोत्सवः ॥१०॥
 उपानहां पादुकानां छत्रवाहनयोरपि ।
 खड्गस्य लामे निर्देश्यं निश्चयात् स्वजनं नृणाम् ॥११॥
 कुर्कुटीवडवाक्रौञ्ची--महिषीणां च लाभतः ।
 पक्षिणानां च जायेत स्त्रीलाभो नात्र संशयः ॥१२॥
 अस्यलामे विवाहः स्यात् प्रीतिस्तम्बूललाभतः ।
 वस्त्रलामे च सन्मानं पदं दुग्धस्य लाभतः ॥१३॥
 मञ्जिष्ठादिद्रव्यलामे स्वजनैः प्रीतिरुत्तमा ।
 शृङ्गारचामरादीनां लामे सिंहासनस्य च ॥१४॥
 सौभाग्यमायुरारोग्यं राज्यं चैव विनिर्दिशेत् ।
 सिद्धिः स्यान्मन्त्रलामे तु धान्य लामे धनं धनम् ॥१५॥
 महत्त्वं रत्नलामे तु प्रभुता नरलाभतः ।
 इत्यादिशुभवस्तूनां लाभः सर्वसुखावहः ॥१६॥
 क्षीराश्वमेधेन विद्या यशस्तु दधिभोजने ।
 पञ्चगव्याशने कृत्यं सर्पिषो भोजने जयः ॥१७॥
 नरमांसाशने लक्ष्मी--नृपत्वं नृशिरोऽशने ।
 शेषमांसाशने द्रव्य--मामे पक्के सुखं पुनः ॥१८॥
 तिलमाषखलान् भुक्त्वा शेषाश्वमेधेन धनम् ।
 मद्यपाने महालाभो जलपानेऽप्यरोगता ॥१९॥

११

फलादिखादने नृणा—मचिन्तितधनागमः ।
 नृखादने महीशत्वं पुण्यं स्याद्विमखादने ॥२०॥
 पीनश्चेताद्विभृतो नार्या आलिङ्गनं शुभम् ।
 सुहृदालिङ्गनं श्रेष्ठं नृपालिङ्गनमिष्टदम् ॥२१॥
 आलिङ्गनं जीवतां च तैस्तैः प्रीतिकरं परम् ।
 लेपश्चन्दनविण्मूत्र—दध्नामधिकलाभदः ॥२२॥
 अगम्यागमनं श्लाघ्यं विना शुक्रविरेचनैः ।
 मलिनास्वगतं विद्यात् सर्वस्त्रीसुरतं शुभम् ॥२३॥
 चुम्बनालिङ्गनरत—स्तनमर्दनकर्म यत् ।
 तन्नृणां शुभदं स्त्रीभि—र्यदि क्षरति नो बलम् ॥२४॥
 देवीप्रसादजनकं लक्ष्मीवृद्धिसुखप्रदम् ।
 बीजभ्रंशं विना नारी—स्पर्शनालिङ्गनादिकम् ॥२५॥
 देहे नारीप्रवेशस्तु महाश्रीराज्यदायकः ।
 पुष्पवृष्टिः पुष्पलाभः स्वर्णवस्त्रादिवर्णम् ॥२६॥
 तत्र देहे स्वदेहे च सुखवृद्धिकरं परम् ।
 देहस्य ज्वलने सौख्यं शय्यादिज्वलने तथा ॥२७॥
 गृहस्य ज्वलने लक्ष्मी—ग्रामदाहे तटीशिता ।
 ज्वलने सर्वदेशस्य महाराज्यं विनिर्दिशेत् ॥२८॥
 वस्त्राणि क्षालयन्नृणामृणमुक्तिं विनिर्दिशेत् ।
 हस्तयोः क्षालने भोगान् पादशौचे च पूज्यताम् ॥२९॥

१२

परस्त्रीणां च सम्भोगे तेषां लक्ष्मीविकर्षणम् ।
 महिष्यश्चीगवां भोगे ध्रुवमारोग्यतां दिशेत् ॥३०॥
 नाभौ वल्लीद्रुमादीनां प्ररोहे राज्यमुत्तमम् ।
 अन्त्राणां वेष्टनं द्रुमे तदीशत्वप्रकाशकम् ॥३१॥
 सर्पदंशात्करे लाभः साहस्रो दशमे दिने ।
 रवेतसर्पस्य भृङ्गस्य भ्रमर्या वृश्चिकस्य च ॥३२॥
 जलौकसो गजाध्वंसः स महालाभहेतवे ।
 रज्जूभिर्निगडैर्वन्धो विवाहः सुतकारकः ॥३३॥
 मरणं स्वायुषो वृद्धयौ महासन्मानलाभदम् ।
 शूलारोहो राज्यदायी चर्मप्रावरणाद्धनम् ॥३४॥
 शास्त्रपाठो विवेकाय भक्ष्यपाकश्च लाभदः ।
 द्यूते वादे रणे चैव जयो विजयते ध्रुवम् ॥३५॥
 राज्यं च शिरसो मेदा-त्सप्तधातुवधात् त्रिधा ।
 गोशृङ्गताराक्ष्येन्दु-भुतकीलालपानतः ॥३६॥
 नाभेर्जलोद्भवाच्चैव ध्वजालिङ्गनतस्तथा ।
 सिंहसर्पव्याघ्रघाता-न्मणिपात्रे च भोजनात् ॥३७॥
 गिरिद्रुमोन्मूलनाच्च राज्यमेव विनिर्दिशेत् ।
 स्वाङ्गकर्तनतः सौख्यं दर्पणस्यापि लाभतः ॥३८॥
 मुद्रावीणास्रजो लाभात् पृष्ठमानी समागमम् ।
 पातात् प्रतोलीदुर्गादे-र्निर्भयत्वं चिरं भवेत् ॥३९॥

१३

कूषादिलङ्घनाङ्गाभः कोऽप्यचिन्त्यः प्रजायते ।
 तारासूर्येन्दुसंस्पर्शं महत्त्वं महदादिशेत् ॥४०॥
 यदुक्तमेषां मध्ये तु जागरे दुःखसंश्रयम् ।
 तच्छुभं शेषमशुभं स्वप्ने प्रोक्तं विचक्षणैः ॥४१॥
 शुभमप्यशुभं यच्च स्वप्ने कथितमुत्तमैः ।
 तत्तथा शेषमादिष्टं निद्यं निद्यं शुभं शुभम् ॥४२॥

इति रुद्रपल्लीयगच्छे श्रीवर्धमानसूरिकृते स्वप्नप्रदीपे
 स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारे शुभस्वप्नविचार-
 स्तृतीय उद्योतः समाप्तः ॥ ३ ॥

॥ अथ अशुभस्वप्नविचारश्चतुर्थ उद्योतः ॥
 अथ दुःस्वप्नजफलं यथाशास्त्रं प्रकाशयते ।
 रोगचिन्ताद्यभावेन जायते तस्य निश्चयः ॥ १ ॥
 सङ्गीते निश्चयान्छोको हास्ये वैलक्ष्यमञ्जसा ।
 नृत्ये कुलस्य पीडा च रोगः स्याद्देहभूषणे ॥ २ ॥
 रक्तगन्धः स्रगासङ्गे मरणं वा महागदः ।
 मातृगर्भप्रवेशे तु सङ्कटं महदादिशेत् ॥ ३ ॥
 नखकेशरमभ्रुवृद्धौ ऋणरोगौ न संशयः ।
 यावन्न मुण्डनस्वप्नः पुनरेव हि जायते ॥ ४ ॥
 नाभेरन्यत्र दुर्वाद्रु—प्ररोहे न शुभं क्वचित् ।
 पक्षिनीडो निजे देहे ध्रुवं दारिद्र्यकारकः ॥ ५ ॥

१४

प्रासादगृहवृक्षादि—भृगुपातात्कुलक्षयः ।
 यशोधनक्षयं विन्ध्या—देतेभ्योऽप्यवरोहतः ॥ ६ ॥
 सङ्क्लेशः स्याद् घृतप्रासे सङ्कटं जलमज्जने ।
 जलस्नाने मुण्डने च हानिरेव मुनिश्चिता ॥ ७ ॥
 तैलाभ्यङ्गे महारोगो दुर्बुद्धिस्तैलपानतः ।
 पाषाणक्षीरकटुक—तिलभक्षणतो मृतिः ॥ ८ ॥
 अङ्गारास्थिगुडानां च भक्षणे स्यादरिद्रता ।
 मालिन्यं मलिने वस्त्रे नग्ने वै दुःखिता ध्रुवम् ॥ ९ ॥
 पिष्टपङ्कादिकैलेपै—दुष्कर्मवरणं भवेत् ।
 परस्य शरणप्राप्तौ निर्देष्टव्यं महाभयम् ॥ १० ॥
 दहने मूत्रणे छर्दौ रोगोत्पत्तिर्लघीयसी ।
 शिरच्छेदे पदभ्रंशो बाहुच्छेदेऽप्यवीर्यता ॥ ११ ॥
 शस्त्रस्य देहविशने विज्ञेयं वैरिणश्छलम् ।
 देहे वा व्यसने वापि छत्रे वा वाहनेऽपि वा ॥ १२ ॥
 कज्जलादिप्रलेपेन महामालिन्यमादिशेत ।
 छत्रभङ्गे भूमिकम्पे निर्घाते ग्रहणेऽपि च ॥ १३ ॥
 दिग्दाहे स्वप्नसम्भूते पृथिव्यां स्यादुपद्रवः ।
 दुर्मिक्षमनुज्वलने विपद्राहनभङ्गतः ॥ १४ ॥
 कृष्णं कृष्णपरीवारं लोहदण्डधरं नरम् ।
 यदा स्वप्ने निरीक्षेत मृत्युर्मासैस्त्रिभिस्तथा ॥ १५ ॥

१५

स्वप्ने मुण्डितमभ्यक्तं रक्तगन्धं स्रगम्बरम् ।
 यदा स्वप्नं निरीक्षेत मृत्युर्मासैस्त्रिभिस्तदा ॥१६॥
 स्वप्ने स्वं भक्षयमाणं श्व—गृध्रकाकनिशाचरैः ।
 उद्यमाणं खरोष्ट्राद्यै—र्यदा पश्येत्तदा मृतिः ॥१७॥
 छदिमूत्रं पुरीषं वा सुवर्णरजतानि वा ।
 स्वप्ने पश्येद्यदि तदा मासान्नवैव जीवति ॥१८॥
 शस्त्रघाते व्रणोत्पत्ति—दौस्थ्यं वस्त्रे पटञ्चरे ।
 मृतिमृतालिङ्गने च दुःखं दुष्टदर्शने ॥१९॥
 कवचादिपरीधाने विकारो रक्तसम्भवः ।
 कुशेन्धनादिसम्प्राप्तौ रोगे मृत्युः स्ववेशमनि ॥२०॥
 सर्पवृश्चिकखर्जूरैः प्रविष्टैः कस्य नाशिके ।
 ध्रुवं भवेत्तयोश्छेदो बन्धनं सर्पवेष्टनैः ॥२१॥
 स्तम्भभङ्गे मुख्यमृत्यु—गृहपाते कुलक्षयः ।
 महावृष्टौ महातापो दहने हिमपातनम् ॥२२॥
 महानद्यादिपूरे च परचक्रे निजं भयम् ।
 गिरिगे परचक्रं तु वृक्षशोषेऽप्यवर्षणम् ॥२३॥
 अङ्गारसर्पपाषाण—रजोरक्तादिष्विष्टतः ।
 तत्र देशे विजानीयाद् दुर्भिक्षं राजविडम्बरम् ॥२४॥
 अशुभैः शकुनैः सर्वे स्वप्ने दृष्टैर्महीस्पृशाम् ।
 यत्प्रत्यक्षैः फलं शास्त्रे तदेव फलमादिशेत् ॥२५॥

१६

दुःखं विदेशगमने राजदण्डे दरिद्रता ।
 नीचकर्मादिकरणे किञ्चिद् दुःखं स्वकर्मजम् ॥२६॥
 वल्मीकारोहणेक्ष्वेण्डभयं नियतमादिशेत् ।
 रक्तस्य पतने हानिः श्रीनाशो मलवान्तितः ॥२७॥
 भक्ष्ये श्वाने(शूनि) शृगाले च वानसे वानरेऽपि च ।
 स्वप्ने शय्यां समायाते रोगो मृत्युश्च संकटम् ॥२८॥
 रक्षोवेतालभूतेषु देहशय्यागतेषु च ।
 आपन्मरणमादेश्यं छिद्रे सूर्यभूवोमृतिः ॥२९॥
 नेत्रश्रवणयोर्नाशे मनोमोहः प्रजायते ।
 विवरादिप्रवेशश्च निधिलामोज्झितोऽशुभः ॥३०॥
 मुद्रावजितताम्रायः—सीसवंगादिलाभतः ।
 व्ययसायस्य नैष्फल्यं स्वप्ने कथितमुत्तमै ॥३१॥
 रोगोत्पत्तौ मनोदुःखं नखनाशे दरिद्रता ।
 शिरोवस्त्रादिपतने भवेदरिपराभवः ॥३२॥
 अथान्यघातनात्पापं कार्यभङ्गः स्वपातनात् ।
 देहे शल्यप्रवेशे तु शूलं नाडीव्रणं दिशेत् ॥३३॥
 कौलीनं निष्फले चौर्ये रोगोऽप्यङ्गारमन्त्रणे ।
 मृतकादिसमाकर्षे भवेद्भ्रूणादिघातनम् ॥३४॥
 काष्ठभारे समानीते गृहदाहो न संशयः ।
 इत्याद्यशुभदाः स्वप्ना विबुधैः परिकीर्तिताः ॥३५॥

१७

शकुनानि समस्तानि स्वप्ने दृष्टानि मानवैः ।
 शुभानि स्युः सुखदानि दुःखदान्यशुभानि तु ॥३६॥
 वाचामगोचरं यत्स्या—दचिन्त्यं यन्मनोरथैः ।
 पूर्वपूर्वभवाभ्यस्तं दृश्यते स्वप्नगं हि यत् ॥३७॥
 चिन्ताप्रकोपाद्यभावे यत्स्वप्नं दृश्यते नरैः ।
 तत्सर्वं सफलं बुद्ध्या व्याख्येयं शास्त्रधीमता ॥३८॥
 अपरः स्वप्नविचारः कथं शास्त्रे निबद्धयते ।
 यावान् पूर्वं विनिर्दिष्ट—स्तावानत्रोदितो मया ॥३९॥
 शेषं शङ्कनवच्छास्त्र—बुद्धिमादाय बुद्धिमान् ।
 व्याकरोतु यथाबुद्धि यथौचित्यच्छुभाशुभम् ॥४०॥

इति ह्रद्रपल्लीयगच्छे श्रीवर्धमानसूरिकृते स्वप्नप्रदीपे-
 स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारेऽशुभस्वप्नविचार-
 श्रुतुथ उद्योतः समाप्तः ॥४॥

॥ अथ शुभाशुभविचारः पञ्चम उद्योतः ॥

स्वप्नानन्तरकर्तव्यं कथयामि यथाविधि ।
 किं कर्तव्यं शुमे स्वप्ने विरुद्धे क्रियते च किम् ॥ १ ॥
 प्रकोपचिन्तानिर्मुक्तः स्वप्नं दृष्ट्वा शुभं नरः ।
 प्रबुद्धो यस्तु जीवेति जय नन्देतिवाङ्मुखः ॥ २ ॥

१८

सुखासननिविष्टः सन् स्वप्नस्मरणतत्परः ।
 निजेष्वदेवतामन्त्र — स्तोत्रनामग्रहान्वितः ॥ ३ ॥
 नमोऽस्तु ते जगन्नाथे जगत्स्वामिनि चाम्बिके ।
 प्रयच्छ प्रार्थयामि त्वां स्वप्नस्यामुष्य मे फलम् ॥ ४ ॥
 इति वार्णीं वदन् वारं — वारं शुभकथापरः ।
 नयेद्विभावरिं शेषां यावत्सूर्योदयो भवेत् ॥ ५ ॥
 मलमूत्रे ह्यनुत्सृज्य दुःश्रवाच्छादितश्रवाः ।
 मूर्खाणां कृपणानां च स्त्रीजितानां च पापिनाम् ॥ ६ ॥
 दुर्भाषिणां द्वेषिणां च खलानां गुरुनिन्दिनाम् ।
 मुखान्यपश्यन्तेषां व्रजेत्स्वप्नमनुस्मरन् ॥ ७ ॥
 राजानं स्वामिनं वापि मन्त्रिणं बुद्धिशालिनं ।
 गुरुं विप्रं लिङ्गिनं च व्रजेत् स्वप्नार्थवाधिनम् ॥ ८ ॥
 फलं पुष्पं तथा द्रव्यं तस्योपायनतां नयेत् ।
 तं प्रणम्य महाभक्त्या स्वप्नं तस्याग्रतो वदेत् ॥ ९ ॥
 तन्मुखात्तत्फलं श्रुत्वा जय जीवेतिवाग्नरः ।
 पुनः प्रणम्य सत्कारं तस्य कुर्याद्विशेषतः ॥ १० ॥
 स्त्रीणां च मूढबुद्धीनां बालानां पापिनां पुरः ।
 शुभं स्वप्नं न चाख्येयं न श्राव्यं तन्मुखात् फलम् ॥ ११ ॥
 तथा विलोक्य दुःस्वप्नं पुनः शयनमाचरेत् ।
 अमङ्गलं प्रतिहतं वाचमेवं वदेत्ततः ॥ १२ ॥

१६

आख्येयं नैव कस्यापि मलं मूत्रं समुत्सृजेत् ।
 स्नानं दानं जपं होमं विशेषेण समाचरेत् ॥१३॥
 उपवासं तद्दिने तु कृत्वा स्वप्नार्थवेदिनः ।
 प्रणम्य तन्मुखात् श्रव्यं स्वप्नशास्त्रं समस्तकम् ॥१४॥
 एतेनैव विधानेन दुःस्वप्नः प्रलयं व्रजेत् ।
 शुभः स्वप्नो द्वितीयस्यां रजन्यां जायते ध्रुवम् ॥१५॥

इति रुद्रपत्नीयगच्छे आचार्यश्रीवर्धमानसूरिकृते स्वप्नप्रदीपे
 स्वात्मावबोधजस्वप्नाधिकारे शुभाशुभस्वप्नविचारे
 पंचमोद्योत समाप्तः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीस्वप्नप्रदीपः समाप्तः ॥

